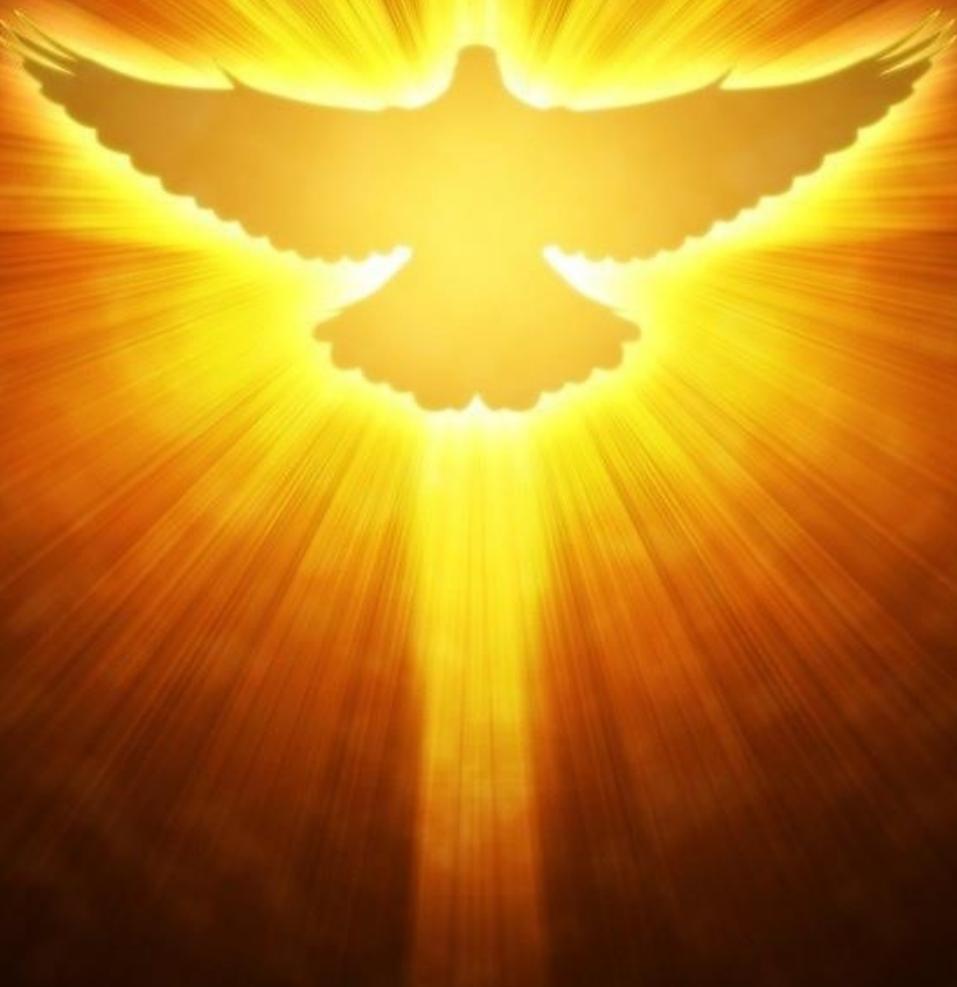

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XI. ročník
číslo 5/2013

Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého,
ktorého sme dostali

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Rim 55

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Päť jazykov
ospravedlnenia

strana 3-4

Zamyslenie

Dá sa ešte zmeniť
svet?

strana 4

Týka sa nás

Pápež František:
„Nehľadajme inú
bránu, pohodlnejšiu
cestu, iba a len
Ježiša.“

strana 5

Zaujalo nás

Lurdy a zázraky

strana 6-8

Zamyslenie

Aby nám všetci
rozumeli ...

strana 9

Svedectvo

Zachránil si život
nášmu synovi

strana 10-11

Zamyslenie

Ako nájsť Boha?

strana 12-13

Farská kronika

od 23.3. do 22.4.2013

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatostou
krstu začlenili:

Sofia Gubánová

Petra Manová

Lukáš Ciriak

Karin Bielichová

Veronika Harantová

Nicol Ivančíková

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Rudolf Centar, 80 r.

Jana Šestáková, 68 r.

František Mrižo, 60 r.

Irena Križanová, 88 r.

Cecilia Manduchová, 79 r.

Imrich Čanký, 79 r.

Alojz Mešina, 77 r.

Anna Selvekerová, 69 r.

Mária Merašická, 78 r.

9.

rozhlasová púť Rádia LUMEN do Sanktuária
Božieho milosrdenstva v Krakove

Sobota 18. mája 2013

Motto: Viera je poklad života

Hlavný celebrant a karatela:

Mons. Tomáš Galis, Žilinský diecézny biskup

Program púte:

Vo vysielaní Rádia LUMEN (tentto program nebude prebiehať na mieste Sanktuária):

03:30 Sprezývanie pútnikov: krížová cesta, ruženec, mariánske plesne

05:00 Ranné spojenie - kontakt s pútnikmi

Areal Sanktuária Božieho milosrdenstva (priamy prenos vo vysielaní Rádia LUMEN):

09:00 Otvorenie púte, prívitanie pútnikov

09:45 Modlitba slávnostného posvätného ruženca

10:30 Svätá omša spojená s eucaristickou adoráciou

 Hlavný celebriant: Mons. Tomáš Galis

12:30 Obledná prestávka

13:30 Koncert gospodársych piesni - Pavol Jenčo (autor piesni skupiny Kerygma, spev, gitara)

14:00 Prednáška rehoľníckych sester z Kongregácie sester Matky Božieho milosrdenstva

14:50 Príprava na Hodinu Milosrdenstva

15:00 Hodina Božieho milosrdenstva

15:30 Podávanie, požehnanie devočionál, rozlučka

Liturgický kalendár

5.5. - 6. veľkonočná nedeľa

9.5. - Nanebovstúpenie Pána

12.5. - 7. veľkonočná nedeľa

19.5. - Zoslanie Ducha Svätého (Turíce)

26.5. - Najsvätejšej Trojice

30.5. - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Päť jazykov ospravedlnenia

My ľudia sme rôzni - aj vtedy, keď sa treba ospravedlniť. Máme svoj spôsob, ako to prejavíme a podobne to očakávame aj od iných. Gary Chapman vo svojej praxi odhalil 5 „jazykov“ - spôsobov, ktorými ľudia vyjadrujú svoje ospravedlnenie a akú podobu ospravedlnenia sú schopní akceptovať zo strany iných.

1. VYJADRENIE ĽÚTOSTI

Základnou frázou tohto jazyka je vyjadrenie typu: „*Je mi to ľúto.*“ Je však dôležité, aby ste vyslovili, čo presne ľutujete, pretože samotná veta „*Prepáč, je mi to ľúto*“ je príliš fádna. Môžete napríklad povedať: „*Je mi ľúto, že už hodinu meškám. Viem, že si so mnou chcela ísť do kina. Mrzí ma, že som si nedával väčší pozor na čas.*“

Tento jazyk ospravedlnenia je emocionálny. Jeho podstatou je dať partnerovi najavo, ako vás bolí, že ste ho svojimi slovami alebo skutkami zranili. Ak človek, ktorého ste urazili, hovorí týmto jazykom ospravedlnenia, chce vedieť jediné: „*Uvedomuješ si, ako veľmi si mi svojím konaním ublížil?*“

2. PREVZATIE ZODPOVEDNOSTI

Človek, ktorého primárnym jazykom ospravedlnenia je „prevzatie zodpovednosti“, by chcel, aby ste priznali, že vaše konanie nebolo správne. V jeho úsiach slová „*prepáč, je mi to ľúto*“ nikdy nebudú znieť ako ospravedlnenie. Chce, aby ste boli ochotní prevziať zodpovednosť za svoje slová a skutky a uznali, že to, čo ste povedali či urobili, bolo zlé.

Tento spôsob ospravedlnenia zvyčajne začína slovami „*Urobil som chybu*“ a pokračuje vysvetlením, v čom bolo vaše konanie nesprávne.

Človek, ktorý použil strohý tón hlasu, sa môže ospravedlniť nasledovne: „*Nemala*

som sa s tebou tak rozprávať. Nie je správne, aby som na teba zvyšovala hlas a hovorila s tebou nevľúdne.“

3. NÁPRAVA ŠKODY

Podstatou tohto jazyka je „dať veci do poriadku“. Človek, ktorý sa ospravedlňuje týmto spôsobom, chce, aby ste mu odpovedali na otázku: „*Miluješ ma ešte?*“ Vaše konanie sa mu zdá byť veľmi neláskyplné a nechápe, ako by ste sa mohli takto správať, ak by ste ho naozaj milovali. To, čo si od vás vyžiada ako „*skutok nápravy*“, s veľkou pravdepodobnosťou bude súvisieť s jeho primárnym jazykom lásky. Ak je jeho primárnym jazykom lásky *fyzický dotyk*, môže vás jednoducho požiadať: „*Môžeš ma objať?*“ Ak sú však jeho jazykom lásky *dary*, pravdepodobne vás poprosí o niečo, po čom túži, pretože v jeho očiach mu svojím darom môžete dokázať svoju úprimnú lásku.

4. ÚPRIMNÉ VYJADRENIE TÚŽBY ZMENIŤ SVOJE SPRÁVANIE

Tento spôsob ospravedlnenia hľadá odpoveď na otázku, čo možno urobiť, aby sa nevhodné správanie viac neopakovalo. Muž, ktorý „opäť raz stratil trpeznosť a vybuchol“, povedal: „*Nemám túto svoju črtu rád. Nepáči sa mi, ako sa správam. Musím s tým prestať. Zaslúžíš si ovela viac. Môžeš mi pomôcť porozmýšľať, čo môžem urobiť, aby sa to viackrát neopakovalo?*“ Jeho ochota zmeniť sa manželke ukazuje, že je mu úprimne ľúto, čo sa stalo.

Podaktori ľudia si myslia, že pokiaľ ospravedlnenie nezahŕňa odhadanie zmeniť sa, nie je to skutočné ospravedlnenie. Nezáleží na tom, aké slová použijete, v ich očiach vaše ospravedlnenie nie je úprimné. Domnievajú sa, že ak by ste svoje správanie naozaj ľutovali, usilovali by

ste sa zmeniť.

5. PROSBA O ODPUSTENIE

„Odpustil by si mi, prosím?“ Pre človeka, ktorého primárnym jazykom ospravedlnenia je „prosba o odpustenie“, sú tieto slová rajskou húdbou. Myslí si, že ak niečo skutočne ľutujete, požiadate ho, aby vám odpustil. Koniec-koncov, to je predsa podstata ospravedlnenia. Ublížili ste mu a on chce vedieť: „Máš záujem o to, aby som ti odpustil? Vaša prosba o odpustenie sa ho hlboko dotýka, a hovorí mu, že je vám úprimne ľuto, čo sa stalo.“

Ak sa partneri naučia ospravedlňovať spôsobom, na ktorom tomu druhému

záleží, proces zmierenia sa tým veľmi zjednoduší. Keď sa ospravedlňujete, väčšinu ľudí zaujíma, či je vaše ospravedlnenie úprimné. Vašu úprimnosť a neúprimnosť však hodnotia na základe toho, či použijete vyjadrenie, ktoré je v ich očiach skutočným ospravedlnením. Je preto dôležité, aby ste sa naučili vyjadriť svoje ospravedlnenie v jazyku, ktorý je im najbližší, aby tak dokázali vycítiť vašu úprimnosť.

Spracoval: Mgr. Jozef Cerovský, ODF

Použitá literatúra:

To keby sme vedeli ... pred svadbou!; Gary Chapman; Porta libri; 2011

Dá sa ešte zmeniť svet?

Náš triedny - férkový človek - nám dal za úlohu zamyslieť sa, či sa dá ešte zmeniť svet okolo nás.

Dalo by sa odpovedať úplne jednoducho: „Áno, dá sa zmeniť svet.“ Priznávam, bolo by to dlhodobé a ťažké. Určite by sme to sami zvládli. Ale ako na to? Myslím si, že by sme mali všetci začať chcieť zmenu od seba samého. Nebyť sebeckí! Keď budeme pozerať na všetko len svojimi očami, ako robiť veci, aby mne bolo dobre, íst za svojimi snavami aj cez lakte a bez ohľadu na to, ako zraníme ľudí okolo seba - v tom prípade sa nič nezmení. Svet ostane taký istý. Zbytočne o tom budeme polemizovať. Máme skúsenosť z našej triedy - zmizla mi počas prestávky osobná vec. Moja trieda ... Spolužiaci - ľudia, s ktorými trávim priemerne šesť hodín denne. Mali by sme byť priatelia - sme približne v rovnakom veku - sme teanegeri, očakávame od seba zábavu (prirodzene, vedľá zábavu nerobíme s tými, ku ktorým nič necítim), našepkávame pri tabuli - vieme, že sa to nesmie, ale my riskujeme kvôli spolužiakovi, lebo je asi priateľ (pre nepriateľa by sme to nerobili). Reprezentácia triedy - ideme partia - „priateľov“? Asi áno (pre nepriateľov by sa nám nechcelo pohnúť prstom). V tejto triede sú ľudia, ktorí napriek týmto príkladom o spolužiakoch - priateľoch - v jednu

minútu pre svoju žiadostivosť zabudnú na všetko a idú sebecky za svojím nápadom. Ublížiť, zraniť, zahanbiť, vysmiať, rypnúť, ohovoriť, okradnúť - jedným slovom ublížiť. Len tak, niekedy aj bezdôvodne. Postavia sa pred tabuľu učitelia, riaditeľa, čiasi matka - nikoho z nich si nevpustí do hĺbky srdca, načo? „Mŕa sa to netýka“. Ak si neuvedomíme tieto dennodenné veci nás (v mojej triede), tak nemôžeme chcieť zmeniť svet. Čo potom, keď budeme dospeľi? Viac ostrielaní, bude nám úplne jedno, v čom už žijeme. Keď nám bude akokoľvek ťažko - vieme, že je tu náš BOH. Boh, ktorý nás miluje a podrží nás aj v tých najťažších chvíľach - keď sa odhodláš zmeniť svoj život, nehanbi sa predstúpiť pred najlepsieho otca - nášho Boha! Chcime spolu zmeniť svet - tento svetský - hned' tu a teraz, aby sme chceli dokázať našim učiteľom, rodičom, spolužiakom, že keď chceme - vieme sa podržať a vieme sa spojiť, vieme nájsť silu, chuť zmeniť tento programovaný materiálny svet. Tak podŕme na to, 9.B. a chceme ho zmeniť!

Barbora

Pápež František: „Nehľadajme inú bránu, pohodlnejšiu cestu, iba a len Ježiša.“

Veľmi ma oslovia homília Svätého Otca Františka, tak Vám jej znenie ponúkam.

Evanjelium o Dobrom Pastierovi, v ktorom sa Ježiš nazýva bránou k ovciam, bolo centrom homílie pápeža Františka. V evanjeliu, ktoré nám ponúkla liturgia slova, Ježiš hovorí, že kto nevchádza do ovčinka bránou, nie je pastier. Jedinou bránou, ktorá vedie do Božieho kráľovstva, do Cirkvi -opakovane zdôraznil Svätý Otec - je tento Ježiš. „Kto nevchádza do ovčinka bránou, ale prelieza inokade, je zlodej alebo zbojník.“ Teda je to niekto, kto chce mať z toho výhody pre seba, alebo niekto, kto chce liezť, „liezť hore“.

„Aj v kresťanských spoločenstvách sú takíto horolezci, však? Hľadajú sami seba, vedome či nevedome sa tvária, že chcú vojsť, ale sú zlodeji a lúpežníci. Prečo? Pretože kradnú Ježišovu slávu, chcú vlastnú slávu. To je to, čo Ježiš povedal farizejom: Vy si lichotíte jedni druhým ... Akoby náboženstvo bolo tak trochu obchodom. Ja pochválím teba, ty zasa mňa. Ale toto nie je prechádzaním cez pravú bránu. Bránou je Ježiš a kto nevchádza cez túto bránu, mylí sa. Ale ako mám vedieť, ktorá brána je pravá? Ako mám vedieť, že táto brána je tá Ježišova? Zober si blahošlavenstvá a rob to, čo hovoria blahošlavenstvá. Budť pokorný, chudobný, tichý, spravodlivý...“

Avšak Ježiš nie je len bránou, pokračoval Svätý Otec. On je aj cestou. Existuje množstvo chodníčkov, možno výhodnejších. Ale sú zradné, nie sú správne, sú klamné. Cestou je iba Ježiš:

„Niektorí z vás poviete: Otče, vy ste fundamentalista! Nie, jednoducho toto povedal Ježiš: „Ja som brána, ja som cesta“, aby nám dal život. Jednoducho povedané, existuje jedna krásna brána, brána lásky, brána, ktorá neskame, nie je falošná. Vždy hovorí pravdu; s nehou a láskou. Ale v nás je stále to, čo bolo príčinou prvotného hriechu, je to tak? Máme túžbu mať kľúč na interpretáciu všetkého, kľúč a moc ísť svoju cestou, nech by bola akákoľvek, túžbu nájsť svoju bránu, nech by ňou bolo

čokoľvek.“

„Niekedy“ - dodal pápež - „sme v pokušení byť príliš pánmi seba samých, nie synmi a pokornými služobníkmi Pána“: „To je pokušenie hľadať iné dvere alebo okná, cez ktoré by sme vstúpili do Božieho kráľovstva. Ale vstupuje sa len cez bránu, ktorej meno je Ježiš. Vstupuje sa len cez bránu, ktorá nás zavedie na cestu - jedinú cestu, ktorá sa nazýva Ježiš a vedie do života, ktorý sa volá Ježiš. Všetci tí, ktorí robia niečo iné, - hovorí Pán - ktorí preliezajú oknom, sú zlodeji a vykrádači. Pán je jednoduchý, nehovorí komplikovane. On je jednoduchý.“

**Vždy hľadajme
len tú istú bránu:
Ježiša! Ježiš nás
nesklame,
nepodvedie,
Ježiš nie je
zlodej, okrádač.
On dal svoj život
za mňa.**

Svätý Otec František

Pápež František nás teda na základe dnešného evanjelia vyzýva, aby sme si vyprosovali milosť klopať neustále na túto pravú, správnu bránu: „Niekedy je uzavretá, je nám smutno, prežívame hlbký zármutok, máme problém zaklopať na túto bránu. Nechoďme hľadať iné dvere, ktoré sa zdajú byť jednoduchšie, pohodlnejšie, na dosah ruky. Vždy hľadajme len tú istú bránu: Ježiša! Ježiš nás neskame, nepodvedie, Ježiš nie je zlodej, okrádač. On dal svoj život za mňa. Každý z nás si musí povedať toto: „Ty, ktorý si dal svoj život za mňa, prosím, otvor, aby som mohol vstúpiť.“

spracoval Boris
zdroj: Vatikánsky rozhlas

TÝKA SA NÁS

Lurdy a zázraky

Blížia sa prázdniny, dovolenky a mnohí z nás rozmýšľajú, ako prežiť voľné chvíle. Nielen načerpať telesné sily, ale aj „pookriať na duchu.“ Medzi mnohými ponukami máme možnosť prostredníctvom pútnických zájazdov navštíviť miesta, ktoré sú povzbudením, upevnením našej viery. Medzi najobľúbenejšie pútnické miesta pre veriacich sú Lurdy. Miesto plné milostí a zázrakov. Asi každý z nás pozná zjavenie, ktoré sa udialo v juhofrancúzskom meste Lurdy (Lourdes), kde sa 11. februára 1858 chudobnému 14-ročnému dievčaťu Bernadete Soubirousovej zjavila Panna Mária v Massabiellskej jaskyni nad riekou Gave. Vizionárka označovala zjavujúcu sa Pannu Máriu najprv jednoducho ako „pani“. Iba neskôr sa jej táto „pani“ predstavila ako **„Nepoškvrnené počatie“**. Panna Mária sa zjavila Bernadete celkove 18-krát. **Žiadala od dievčaťa a jeho prostredníctvom od ostatných ľudí modlitbu, najmä modlitbu ruženca, a pokánie.** Okrem toho žiadala, aby sa na mieste zjavení postavila svätyňa a aby sa tam konali púte. Pri jednom zjavení (25. februára) „pani“ kázala Bernadete, aby sa napila a aby sa umyla vo vode z prameňa v jaskyni. Dovtedy tam nijaký prameň neboli. Bernadeta hrabala

rukami v zemi na označenom mieste. Naozaj sa objavila voda, výdatný prameň, ktorý dáva denne 122 000 litrov vody. Lurdske zjavenia rýchle vzbudili pozornosť.

K jaskyni prichádzali zvedavci každého druhu. Objavenie sa prameňa a niektoré podivuhodné uzdravenia vyvolali triedenie duchov. Jedni začali veriť a jednotlivo či v skupinách

p r i c h á d z a l i k Massabiellskej jaskyni ako pútnici. V čase od druhej svetovej vojny navštevuje Lurdy ročne asi tri milióny pútnikov, medzi nimi desaťtisíce chorých. Väčšinou sú to nevyliečiteľne chorí, ktorí prichádzajú na toto milostivé miesto prosiť o uzdravenie alebo aspoň o silu na nesenie ťažkého kríza.

Každý rok až do terajších čias sa v Lurdoch uskutočňujú desiatky mimoriadnych uzdravení. V rokoch 1946-1970 Lurdske lekársky úrad (Bureau Médical de Lourdes) zaevidoval 946 (údaje dr. A. Olivierho) takýchto uzdravení, to znamená priemerne asi 38 prípadov ročne. Sú to uzdravenia, o ktorých má lekársky úrad patričnú dokumentáciu o stave pacienta pred uzdravením a po ňom. Prípady bez úradnej dokumentácie sa pri posudzovaní mimoriadnych uzdravení neberú do úvahy.

Avšak zo spomenutých 964 prípadov Cirkev po kánonickom preskúmaní uznala len 22 za zázračné v plnom zmysle. Znamená to, že ide nielen o náhle, úplné, ireverzibilné a prirodzeným spôsobom nevysvetliteľné uzdravenie, ale že toto uzdravenie má aj pečať nadprirodzeného charakteru. Celkovo od r. 1862 do r. 1970 z niekoľkotisíc evidovaných uzdravení Cirkev priznala charakter zázračnosti iba 62 prípadom.

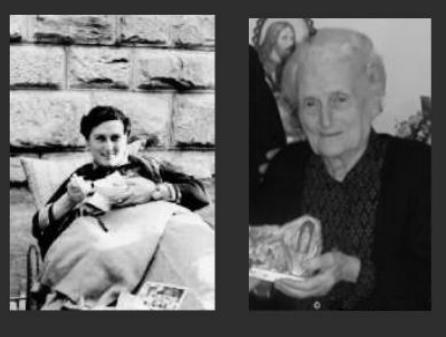
Treba pripustiť, že z asi 50 000 chorých, ktorí ročne putujú do Lurd, iba pomerne malý počet dosiahne mimoriadne telesné uzdravenie. Avšak z nespočítateľných svedectiev tých, čo nedosiahli takéto uzdravenie, vidno, že na púti všetci dosiahli veľkú vnútornú výrovnanosť a duševnú silu, ktorú predtým nikdy nepoznali. Keď k tomu pripočítame mimoriadne obrátenia a zvláštne prípady zmeny života, vidno, že ľažisko pôsobenia na tomto mariánskom pútnickom mieste je v duchovnej oblasti.

A tak to zodpovedá aj evanjeliu. Predovšetkým ide o zlepšenie vzťahu človeka k Bohu, o spásu nesmrteľnej duše. Telesné, zmyslami a prístrojmi overiteľné uzdravenia - hoci nemožno podceňovať ich význam pre uzdravených - sú predovšetkým vonkajšími znameniami toho, že tu zasahuje Boh. A sú tiež dôkazom toho, že Ježišova Matka nepripomínala svojmu Synovi potreby ľudí iba v Káne Galilejskej, ale že tak robí aj na iných miestach sveta a v iných obdobiach dejín až po naše časy.

O zázrakoch, ktoré sa udiali v Lurdoch nám bližšie rozpráva kniha Lurdske zázraky. Nespomínajú sa v nej všetky z nahlásených uzdravení (je ich vyše 30 000). Sú v nej len tie, ktoré boli uznané za zázrak Lekárskym výborom a potom príslušným diecéznym biskupom. Tu uverejňujeme kritériá, podľa ktorých sa každé uzdravenie posudzuje, a príbeh uzdravenia Anny Santaniello, ktoré bolo v čase prípravy knihy do tlače (v nemčine) posledným uzdravením, uznaným za zázrak.

Svedectvo 67-ročnej Anny SANTANIELLO

Anna Santaniello sa narodila v roku 1912 a v čase uzdravenia, 19. augusta 1952 mala 40 rokov, žila v meste v Salerne (Talianko). Už v detstve mala Anna problémy so srdcom, pričom na podobnú diagnózu umrel i jeden z jej bratov a tiež sestra. Čím bola staršia,

tým jej bolo horšie. Vyvinulo sa u nej ľažké ochorenie srdca s akútnym kíbovým reumatizmom, ako aj silná a trvalá dýchavičnosť (respiračná nedostatočnosť), čo jej sťažovalo rozprávanie a znemožnilo chodenie. Pridružili sa prudké astmatické

ZAUJALO NÁS

záchvaty, zmodranie tváre a pier v dôsledku nedostatku obsahu kyslíka v krvi (cyanóza) a obojstranný edém dolných končatín. Nakoniec bola pripútaná na lôžko a ledva dýchala. Lekári už nevideli riešenie. V tejto bezmocnosti vyslovila Anna ešte posledné želanie: íst do Lúrd. 16. augusta 1952 sa zúčastnila na púti UNITALSI. Pretože už nemohla chodiť, pri príhode do Lúrd ju ihneď preložili na nosidlá. Pod stálym dohľadom a opaterou bývala v starom Accueil Notre-Dame. 19. augusta ju priniesli na nosidlách do kúpeľov a sestry ju ponorili do ľadovo studeného prameňa. Pritom jej bolo tak, akoby v jej hrudi explodovalo niečo horúce, ako keby sa život obnovil. Po pári minútach mohla sama vstať. Nosidlá už viac nepotrebovala.

20. augusta Annu Santaniello vyšetrili viacerí lekári UNITALSI. V oficiálnej správe sa píše, že pulz sa normalizoval, cyanóza zmizla, edém sa stratil, mohla znova chodiť a normálne spať a mala opäť chuť do jedla, ktorú už dávno stratila. Po jej návrate ju vyšetrili dvaja lekári, ktorí jej uzdravenie potvrdili. 10. augusta 1953 prišla Anna Santaniello ako zdravotná sestra opäť do Lúrd a navštívila Lekársky úrad. Začalo sa opäťovné vyšetrenie, lebo dvaja z lekárov, ktorí ju ošetrovali, zostavili rôzne diagnózy: stenóza mitrálnej chlopne (*mitral valve stenosis*), resp. insuficiencia srdcovej chlopne (*mitral valve regurgitation*). Kritické vyšetrenie dokumentácie ukázalo, že rozdiel spočíval vo výbere

pojmov. Dnes hovoríme o mitrálnej chybe. Druhá návšteva Lekárskeho úradu nasledovala 18. júla 1960. Po vyšetrení pri príležitosti tretej návštevy 24. júla 1963 lekári potvrdili uzdravenie. Lekársky spis bol odovzdaný Medzinárodnému lekárskemu výboru, ktorý na podklade správy Dr. Pierra Merleho z 11. apríla 1964 toto uzdravenie 3. mája 1964 označil za mimoriadne.

Lekársky posudok:

Diagnóza: Mitral valve stenosis alebo mitral valve regurgitation (chlopňová chyba).

Prognóza: Žiadne vyhliadky na vyliečenie + ohrozenie života (infaust quoad valetudinem et vitam).

Liečba: Neúčinná.

Spôsob uzdravenia: Náhly, úplný a trvalý, medicínsky nevysvetliteľný.

Cirkevné schválenie:

Lekársky spis odovzdaný arcidiecéze, i napriek pozitívny výsledkom CMIL ustanovenú kánonickú komisiu kvôli hore uvedeným odlišným diagnózam talianskych lekárov spočiatku nepresvedčil. Až keď na rokovaní UNITALSI 23. a 24. októbra 2004 Dr. Patrick Theillier, riaditeľ Lekárskeho úradu v Lurdoch, prípad znova prebral, arcibiskup Gerardo Pierro zo Salerna uznal po novej kardiologickej správe uzdravenie Anny Santianello 21. septembra 2005 za zázrak. Anna Santaniello ostala slobodná a pomáhala ako detská zdravotná sestra stovkám detí v nûdzi. V roku 2005 mala 94 rokov.

spracoval Peter A.

Aby nám všetci rozumeli ...

Nezriedka sa stane, že človek v nejakom veľkom neznámom meste zastane a nevie ako ďalej. Naštästie je dobre, keď sa vie opýtať a keď sa má koho opýtať. Stane sa v takých prípadoch, že zamierime ku komusi, ale hneď aj cívne. Ten sa veľmi ponáhľa a na všetkých sa mračí, netreba ho radšej pribrzdovať. Zle by sa to mohlo skončiť ... Ale tu je ktosi iný. Neponáhľa sa tak veľmi, ide z neho pokoj, toho sa spýtajme. A naozaj. Ochotne sa zastaví, snaží sa pomôcť, vysvetliť ...

Existuje „reč“, ktorá sa neprenáša slovami, ale skutkami, naším správaním. Napríklad zamračená tvár znamená: dajte mi všetci pokoj. Usmyiaty človek nám hovorí: som tu pre vás ... A toto platí vo všetkých štátach a na všetkých kontinentoch. Toto je reč, ktorej prakticky všetci rozumejú. A touto rečou by sme sa malí učiť hovoriť.

Isteže, pri zoslaní Svätého Ducha nešlo o takýto prirodzený jav. Tu sa stal skutočný zázrak, že Parti, Médi, Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judej i Kapadócie ... a ďalší a ďalší počuli hovoriť apoštolov svojím jazykom. Dnes už možno takýto zázrak nezažijeme a reči si musíme osvojovať tvrdým štúdiom, ale aj dnes sa dá hovoriť rečou, ktorej všetci rozumejú ... Rečou skutkov. Tak nám to pripomína svätý Anton Paduánsky: Koho naplnil Duch Svätý, hovorí rozličnými jazykmi. Rozličné jazyky, to sú rôzne svedectvá o Kristovi, ako pokora, chudoba, trpezlivosť a

poslušnosť. Hovoríme nimi vtedy, keď ich ukazujeme iným na sebe. Reč je živá vtedy, keď hovoria skutky. Nech prestanú, prosím, slová a nech hovoria skutky ...

Apoštoli hovorili aj skutkami. To čo povedali slovami, nerúcali svojím vlastným životom, ale podčiarkovali, potvrdzovali. Zamknuté dvere sa otvorili, strach zmizol a tí, čo prednedávnom utekali zo strachu o seba, odvážne hlásajú Kristovu smrť a

zmŕtvychvstanie. Ukrižovali telo s jeho väšňami a žiadostivosťami a žili v Duche a podľa Ducha aj konali ...

Veľa ľudí sa dnes túla po svete, pretože svet je pre nich ako neznáme veľkomesto. My, kresťania, by sme mali byť ľuďmi Ducha, ktorí poznajú správnu cestu a vedia ju ľuďom aj ukázať. A hovoria tak, aby im všetci rozumeli ...

Mons. ThDr. **Marián Bublinec**, PhD.
prevzaté a krátené
spracoval Boris

Zachránil si život nášmu synovi

Sme obyčajná katolícka rodina, je nás päť: manželka, ja a tri deti: 15-ročné dvojčatá a o rok mladšia dcéra. Bývame pri Bielsku-Bialej, neďaleko Zywca. Vo chvíli, keď píšem toto svedectvo, som s jedným z mojich synov (D.) vo Varšave na onkologickom oddelení v Detskom zdravotnom stredisku. Zajtra sa vraciame domov po jeho dlhej chorobe. A toto je náš príbeh ...

28. apríla 2003 po dôkladných vyšetreniach prvý raz určili synovu diagnózu ... tzv. Wilmsov tumor obličky, veľký a neoperovateľný. Poslali nás do Zdravotného strediska matky a dieťaťa v Katoviciach-Ligote. Začala sa liečba chemoterapiou, ktorá umožnila vykonať prvú operáciu, pri ktorej bol odstránený nádor aj s obličkou. Najskôr chemoterapia, potom ožarovanie. Histopatologickým rozborom sa zistilo, že išlo o zhoubný nádor 4. stupňa. Liečba trvala do mája 2003.

Zdalo sa, že náš život sa pomaly vráti do normy, ale v apríli 2004 röntgenové snímky ukázali, že na plúcach sú metastázy. Ďalšia chemoterapia, komplikácie, nevydarená operácia plúc ... Ďalší pobyt v nemocnici na inom oddelení ... Výsledky vyšetrení opäť potvrdili zhoubný nádor.

Oblička nášho synčeka, oslabená liečbou, pracovala čoraz horšie. Výsledky vyšetrení boli, naštastie, dobré, a tak lekári upustili od ďalších, vopred plánovaných dvoch sérií chemoterapie. Bolo to vo februári 2005.

Naplánovali sme si prázdniny, ale každý mesiac sme chodili na kontrolu. V júli sa ukázal ďalší nádor v medzihrudí. Nádor prudko rástol. Prázdninové plány a normálny život prestali existovať. Biopsiu z medzihrudia naplánovali na 8. augusta. Mala pomôcť určiť ďalšiu liečbu. Zákrok mal byť vykonaný napoludnie, ale nádor rástol tak prudko a rýchlo, že stav nášho syna sa stal kritický. Náš syn mal problémy s dýchaním, takže zákrok sa zmenil na operáciu, ktorá trvala štyri hodiny ... D. prestal ještaj aj chodiť. Výživu dostával len pomocou infúzií. Nádor dosiahol rozmer 10x14 cm. Lekári sa pokúsili použiť modernú chemoterapiu z USA, ale organizmus nášho syna na ňu zareagoval šokom ...

Celý čas opisujem len zdravotnú situáciu, a nehovorím nič o viere ani modlitbe. Aká bola? Asi slabá, bez dôvery a presvedčenia. Modlili sme sa na mnohých miestach a viem, že za D. aj za nás sa modlilo veľa ľudí. Chcel by som spomenúť pána dekana Stanislava z farnosti v Buczkowiciach a pána farára Kazimíra z rektorátu v Kalnej. Zrejme táto modlitba a časté sny s milovaným Svätým Otcom Jánom Pavlom II. nás podnietili k tomu, aby sme sa s veľkou vierou vybrali na púť k hrobu nášho pápeža.

Napriek tomu, že D. viac-menej prijal svoj osud, pretože opakoval, že chce pokojne zomrieť a stretnúť sa s dedkom, ktorý odpovedal: „Ale ja nemám toľko

viery.“ Presvedčili sme ho, že tam má ísiť práve preto.

Začali sme sa pripravovať na cestu. D. cestoval poležiačky, pretože sedieť nevládal. Zastavili sme sa v Padove pri svätom Antonovi a odiaľ sme pokračovali smerom do Ríma. Pri pápežovom hrobe sme boli o 17.40, krátko pred zatvorením krýpt. Bolo tam prázdro, a tak sme

m a l i m o ž n o s t ľ
k l a k n ú t s i a d l h š i e s a
p o m o d l i ť . J a a j
m a n ž e l k a s m e
n e s k ó r v y z n a l i , že
t á t o m o d l i t b a b o l a
i n á n e ź d o p o s i a l .
P r o s i l i s m e n á š h o
S v á t é h o O t c a , aby s a
z a n á s p r i h o v o r i l u
B o h a , p r o s i l i s m e z a
z á z r a k u z d r a v e n i a D .
a p r v ý r a z v ž i v o t e
s m e d o k á z a l i s v i e r o u
a d ô v e r o u p o v e d a t

Bohu Otcovi: „Bud' vôľa tvoja ...“ Mali sme zvláštny pocit. Nedokážem ho opísť. Stalo sa niečo v našom vnútri, prenikla nás zvláštna sila tepla, dôvery a neuveriteľného pokoja, ktorá nám zostala až dodnes. Doma sme sa začali každý deň modliť a v našich rukách bol často ruženec.

Z baziliky sme sa vracali premenení, ďakovali sme Bohu za to, že sme sa mohli takto modliť. Nasledujúci deň sme sa hneď po raňajkách opäť vybrali k hrobu nášho Svätého Otca. Nevedeli sme, ako sa máme modliť, a tak sme prosili aj ďakovali. Potom sme si pozreli

Rím a náš syn chodil spolu s nami - na vlastných nohách!

5. septembra sme prišli do zdravotného strediska na plánovanú chemoterapiu. D. prijali do nemocnice usmiateho, opáleného a na vlastných nohách. Urobili mu röntgenovú snímku a stalo sa čosi neuveriteľné. Výsledok znel: nádor takmer celkom zmizol!

SVEDECTVO

Zajtra sa vraciame domov po zakončenej chemoterapii a chceme sa vrátiť k hrobu Jána Pavla II., aby sme vyjadrili našu neopísateľnú vďačnosť za záchrannu života nášho syna a za vieru!

Lucina a Miroslav
Z knihy Veľká Kniha Milostí na príhovor
Jána Pavla II.
spracoval Peter A.

Ako nájsť Boha?

Mam priateľa, kvôli ktorému som dnes sadla a začala písat. Nesilím sa do ničoho, ani do písania nie, ak nemám nič, čo by ma pálico v srdci, ale teraz musíš - slúbila som to. Tak som vzala jeho prosbu - zložila som ju k Pánovým nohám. Tento priateľ je hľadajúci. Mladý chlap, ktorému sa pred párom dřami rozpadol vzťah. Veľmi bystrý, inteligentný a zamýšľajúci sa človek, ktorý napriek svojmu mladému veku už urobil celkom slušnú kariéru, ktorej sa ale vzdal kvôli priateľke, ktorá ho teraz opustila. Veľa sa ma pýta na Božie veci a vždy si poviem, že si musíme na seba nájsť čas, lebo je toho veľa o čom rozprávať.

A jedno na ňom milujem - zvykne hovoriť: „Tak čo, kedy už príde Kráľ? Už by mohol, je tu všade hrozný nepriadiok.“ Srdce neveriaceho človeka zo sveta kričí: „Pane, príd!“ Úžasné!

Takže tento priateľ mal na mňa veľmi zvláštnu prosbu. Povedal mi: „Mohla by si napísat niečo o tom, ako nájsť Boha.“ On totiž aj chce uveriť v Pána Ježiša, ale nevie ako. A dnes sa rozozvučalo moje srdce jeho túžbou. Určite musí byť takých ľudí viac! Takže preto idem napísat tento príbeh...

Nikto z ľudí Boha nájsť nemôže, lenže Boh sa sám môže rozhodnúť, že sa človeku spoznať dá. Boh sám z vlastnej vôle prichádza k človeku, aby Ho človek mohol spoznať. Ale človek, ak o to stojí, potrebuje pre to niečo urobiť. Človek sa

môže snažiť utekať od Boha tým, že bude v srdci živiť pýchu a sebeckosť. Lenže Boh je Boh a rád sa dáva spoznať, aký naozaj je. Aký je mocný, aký je dobrý, aký je verný. Nuž, drahý, ak si ta Pán vyvolil, a ty o tom ešte dnes nevieš a utekáš opačným smerom, teš sa - stretnieš Ho v plnej rýchlosťi. Bude to približne ako zrážka s rýchlikom. Nič v tebe nezostane na mieste.

Tým ale nehovorím, že nemáš hľadať a že máš natruc viesť život plný zla. Pripomínam ti, priateľ môj, predsa nevieš, kedy zomrieš, zapneš lampu, dostaneš šupu a hned si pred Ním, ani uveriť nemusíš. Alebo vyjdeš z domu, zotne ťa auto ... Takže nešpekuj, prosím. Lebo to by nebolo zrovna dobré stretnutie pre teba. Radšej predsa len počúvaj ten tichý hlas toho srdca, ktorý ťa vedie k hľadaniu. Skúsim ti dať zopár dobrých rád, ako môžeš Bohu odpovedať na Jeho dvorenie. Áno, na Jeho dvorenie.

Ved' sa len dobre rozhliadni okolo seba, akú všakovakú nádheru stvoril, aby potešil tvoje oko aj srdce. Východ slnka, ktorý uvádzza vtáctvo ešte predtým, ako sa rozbrieždi. Západ slnka, keď deň vyprevádzza orchester svrčkov. Dážď, ktorý padá ako Božie slzy za tvrdosť ľudských sŕdc, a ticho po ňom, ktoré symbolizuje pokoj v srdci zmierenom s Pánom, keď sa z neho vyleje všetka skrytá bolest. Búrka hrozivo bijúca bleskami zvestuje moc Boha, ktorý ju ovláda. Hromy, ktoré

naznačujú velebu Jeho hlasu. Hukot mora v príboji na nočnej pláži srší neoblomnosťou Boha dobýajúceho sa do tvojho srdca. V spleti vôní lesa, kvetov a pokosenej trávy sa točí tvoja hlava za každou z nich snažiac sa jej nabažiť, rovnako ako sa smädné srdce vinie k Pánovi, ktorý prekypuje všetkými možnými balzamami na ľudské srdce. Celé stvorenie rozpráva o Jeho nádhore. Aj strata milovanej osoby ti pripomína, ako ty chýbaš Bohu. Boh s k l a d á c e l é stvorenie k tvojim nohám, aby ti zjavil, ako ti dvorí.

Ponúkam ti mapu na tú cestu. Vezmi si ju. Volá sa Biblia. Ak sa jej b u d e š d r ž ať , nestratíš sa. Ak jej nebudeš rozumieť, zakrič do vysielačky značky Modlitba, na druhej strane linky ti odpovie navigátor Duch Svätý. V srdci Ho započuješ. Aj teraz ku mne aj k tebe hovorí.

Hľadanie Boha je dobrodružstvo. Budeš strádať. Budeš hladný. Bude ti zima a budeš cestovať v tme. Ale vždy dostaneš všetko, aby si prežil. Priprav sa, že budeš trpieť. Chceš si hovieť doma v kresle, alebo chceš mať zapísané tvoje meno u Boha? Ked' sa vydáš na cestu, všetko sa zmení. To, čo si

doteraz pokladal za jasné, bude sa ti zdať záhadné.

Jediná rada, ktorú ti viem dať - odhodlanie. Odhodlanie vydržať. Odhodlanie nevrátiť sa. Odhodlanie neprestať, nevzdať sa. Ten, kto hľadá, nájde a tomu, kto klope, bude otvorené. Násilníci sa zmocňujú Božieho kráľovstva, bud' násilný k sebe. Prinúť sa. Rozhodni sa tak r o z h o d n e , t a k brutálne, ako keď za sebou zabuchneš pri odchode pancierové dvere a necháš zvnútra kľúč. Nech tvoje srdce opustí starý život, vykroč do nového.

Tak vytocím telefónne číslo rovno do neba a Duch Svätý nás spojí s naším dobrovitým Bohom. „Halóóó, tu tvoj Boh, počúvam. Spojenie je spojené, môžeme rozprávať...“

Nech si každý z nás povie svoju túžbu Bohu - máme Ho na linke denno-denне ... Prajem každému z nás krásny zážitok a spojenie s naším DOBROVÝM BOHOM.

Oľga
prevzaté a krátené

ZAMYSLENIE

Svätý Jozef, ženich Panny Márie

Význam mena Jozef: Boh pridal, rozhojnili (hebr.)

Sv. Jozef bol pestúnom Pána Ježiša a pred zákonom bol jeho otcom a manželom Panny Márie. Vieme o ňom veľmi málo, len to, čo je o ňom napísané v sv. Písme. Pochádzal z kráľovského rodu, bol potomkom kráľa Dávida. Narodil sa v Betleheme, no neskôr sa prestáhal do Nazareta, pravdepodobne kvôli práci. Bol chudobným tesárom. V Nazarete sa zasnúbil s Máriou, tradícia hovorí, že vtedy už bol v pokročilom veku. Keď Mária počala, bolo to tajomstvo, takže ani Jozef o tom nevedel. Tam sa ukázal Jozefov charakter. Spolu totiž nebývali ani nežili, a on videl, že čaká dieťa. Zrejme ho to trápilo; podľa vtedajších zvyklostí ju mal dať ukameňovať. On sa však rozhodol, že ju radšej potajomky prepustí, aby jej neublížil. Vtedy sa mu zjavil Pánov anjel a povzbudil ho, aby si ju nebál zobrať za manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je od Boha.

Jozef poslúchol. Ďalšia zmienka o ňom je vtedy, keď išiel na základe vládneho nariadenia do Betlehema, keďže bolo veľké sčítanie ľudu v Rímskej ríši, do ktorej vtedy patrila aj Palestína. Tam Mária porodila svoje dieťa - Ježiša, dlho očakávaného Mesiáša. Jozef vždy vystupuje ako hlava rodiny, ako ten, ktorý sa má zodpovedne postarať o svoju rodinu. Na štyridsiaty deň išli do Jeruzalema, aby obetovali Ježiša v chráme Bohu. Potom sa vrátili do Betlehema. Do Nazareta zrejme nechceli ísť kvôli jeho neslávnej povesti. V evanjeliu sa

spomína aj príbeh mudrcov, ktorí sa prišli do Betlehema pokloniť kráľovi. Bolo to asi dva roky po narodení Ježiša. Keďže kráľ Herodes číhal na život malého Ježiša, Jozef sa zbral s celou rodinou do Egypta. Tradícia hovorí, že tam sa usídli v niektornej zo židovských osád, asi na severovýchode od Káhiry. Keď nebezpečenstvo pominulo, vrátili sa z Egypta, ale usadili sa v Nazarete, keďže krutovláda Herodesovho nástupcu Archelaa pokračovala. Ďalej sa sv. Jozef spomína už iba raz, a to keď sa dvanásťročný Ježiš stratil v chráme. Táto krátká správa hovorí o tom, že Svätá rodina viedla usporiadany život - každý rok chodievali do chrámu, ako kázaľ židovský zákon. V ďalších rokoch sa Ježiš vyučil popri Jozefovi tesárskemu remeslu. Viac zmienok v evanjeliu o sv. Jozefovi nemáme. Nezachytávajú ani jedno jeho slovo. Nevieme ani to, kde a kedy zomrel. Asi sa to stalo ešte pred verejným vystúpením Ježiša.

O úcte k sv. Jozefovi v prvých storočiach nevieme. Až v 12.-13. storočí si ho niektoré rehole vyvolili za patróna, uctieval ho napr. sv. František Assiský, františkáni, dominikáni, sv. Terézia z Avily. Jeho sviatok, ktorý slávime 19. marca, patrí medzi prikázané (u nás na Slovensku je tento sviatok dišpenzovaný, čiže nie prikázaný). Pápež Pius XII. zaviedol sviatok sv. Jozefa - robotníka 1. mája, ktorý je však len spomienkou.

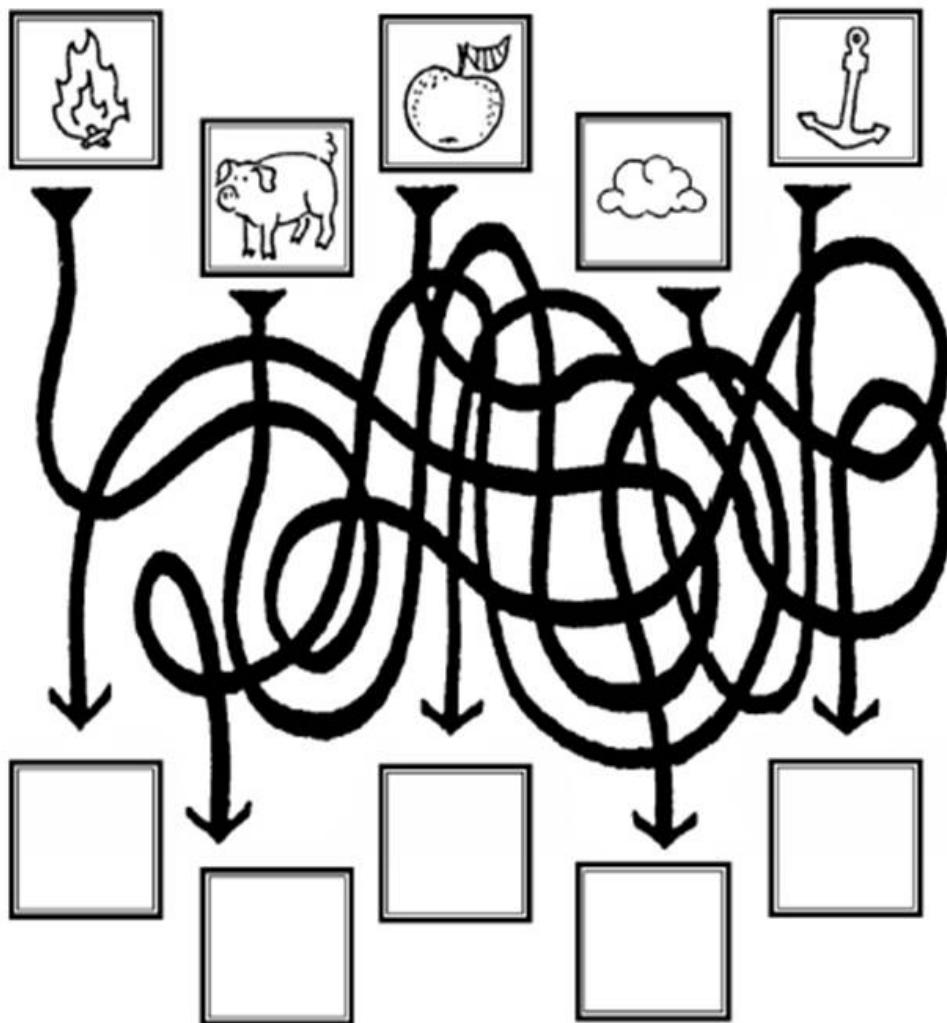
spracoval Peter

DETSKE OKIENKO

Vzkriesený Ježiš priniesol apoštolom a všetkým, ktorí v neho veria, jeden veľký dar. Ak zapíšeš prvé písmeno z každého obrázka do príslušného rámcika, zistíš aký.

Pútnik Božieho milosrdensstva

XI. ročník

číslo 5/2013

Pozývame Vás na pútnicko-poznávací zájazd

LURDY - FATIMA

BARCELONA-COMPOSTELA-LIGNANO

Od 11.8. do 22.8.2013

Predbežný program:

- 1. deň** - odchod v dopoludňajších hodinách cez Rakúsko, Taliansko do Francúzska - nočná jazda s prestávkami. Vlastná strava.
- 2. deň** - skoro ráno príchod na francúzsku riviéru (9-hodinová povinná prestávka). Svätá omša v Nice. Kúpanie v mori. Nocľah vo Francúzsku. Vlastná strava.
- 3. deň** - ráno odchod do Lúrd. Popoludní príchod, ubytovanie, svätá omša, večera, sviečkový sprievod.
- 4. deň** - raňajky, medzinárodná svätá omša, prehliadka pútnického areálu, krížová cesta, večera, sviečkový sprievod.
- 5. deň** - raňajky, voľný program (kúpanie v bazénoch), večera, odchod do Sant. Compostela nočná jazda.
- 6. deň** - v ranných hodinách príchod do Santiaga, prehliadka a sv. omša, odchod do Fatimy. Ubytovanie, večera, sviečkový sprievod.
- 7. deň** - raňajky, celodenný pútnický program, návšteva mesta Nazare-Atlantický oceán, večera, sviečkový sprievod, nocľah.
- 8. deň** - raňajky. Medzinárodná svätá omša. Obed. Popoludní odchod do Španielska, nočná jazda.
- 9. deň** - skoro ráno príchod na Barcelony. Prehliadka baziliky Sagrada Familia - kostol Svätej rodiny - 7. novembra vysvätený pápežom. Svätá omša. Ubytovanie v okolí Lloret de Mar. Kúpanie v mori. Večera.
- 10. deň** - raňajky, celodenný pobyt pri mori, v podvečerných hodinách odchod do Talianska, nočná jazda.
- 11. deň** - skoro ráno príchod do Lignana (9h pobyt a kúpanie.) V podvečerných hodinách odchod domov. Vlastná strava.
- 12. deň** - v ranných hodinách príchod na Slovensko.

Predpokladaná cena: 440 € (doprava, poistenie, sprievodca, kňaz, 6x ubytovanie, 5x raňajky, 3x obed, 6x večera).

Prihlásiť sa môžete večer po 20.00 hod. na tel. č.: 038/5322317 - p. Kováčová, kedykoľvek na tel. č.: 0905 771 765 - p. Dobiašová, e-mail: emili53@centrum.sk, Info: www.busslovakia.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, A. Bezákova, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláz.

Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydanie časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:

putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.